

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/២០០៥/០៣២

យើង

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០២ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ខាងការងារលេខ១៨២ ស្តីពីការបរាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុត នៃពលកម្មកុមារ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និង ព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ
លេខ ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់
ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងររបស់ជំងឺឈាមក្រហម**

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ ១៨២ ស្តីពី
ការហាមប្រាមនិងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងររបស់ជំងឺឈាម
ក្រហម ដែលអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ នាថ្ងៃ
ទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មក
ជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញា
នេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥

ព.ក. ០៤១០-៤៧៧ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ហត្ថលេខា

ឡេង ប៊ុនសិន

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥
សេនាបតីនាយករាជរដ្ឋាភិបាល
ស្នាក់នៅ រាជធានីភ្នំពេញ
ហត្ថលេខា
ណារិន តាន់

អនុសញ្ញារលេខ ១៨២

**អនុសញ្ញាស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់
ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ**

មហាសន្និបាតអង្គការអន្តរជាតិទារករង

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និង ដោយបានរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ និង
- ដោយយល់ឃើញថា ដល់ពេលអនុម័តឯកសារឧបករណ៍ថ្មីសំរាប់ការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ដែលជាអាទិភាពចំបងសំរាប់សកម្មភាព ជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមមាន កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងជំនួយឧបត្ថម្ភជាអន្តរជាតិ និងដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍ស្តីពីអាយុអប្បបរមាសំរាប់ចូលធ្វើការងារឆ្នាំ ១៩៧៣ ដែលនៅតែជាឧបករណ៍គ្រឹះ ពលកម្មកុមារ និង
- ដោយយល់ឃើញថា ការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ត្រូវឱ្យមាននូវសកម្មភាពជាបន្ទាន់ និងទូលំទូលាយដែលនឹងយកចិត្តទុកដាក់នូវសារៈសំខាន់នៃការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតគិតថ្លៃ និង សេចក្តីត្រូវការដើម្បីដកយកកុមារពាក់ព័ន្ធចេញពីកន្លែងធ្វើការងារ និងដើម្បីផ្តល់អោយពួកគេនូវការស្តារនីតិសម្បទា និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គម ខណៈដែលនឹងឆ្លើយតបនូវសេចក្តីត្រូវការនៃគ្រួសាររបស់គេ និង
- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ដំណោះស្រាយស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារនៅសម័យប្រជុំលើកទី ៨៣ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ និង
- ដោយទទួលស្គាល់ថា ពលកម្មកុមារគឺជាទំហំដ៏ធំធេងដែលបណ្តាលមកពីភាពក្រីក្រ និងជាដំណោះស្រាយយូរអង្វែងដែលពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើការរីកលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលនាំដល់ ការរីកចម្រើនផ្នែកសង្គម ជាពិសេស ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសាកល និង
- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារស្តីពីគោលការណ៍គ្រឹះ និង សិទ្ធិធ្វើការងារ និងការអនុវត្តន៍បន្តត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារក្នុងសម័យប្រជុំទី ៨៦ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារមួយចំនួនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយ បរិធានអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ជាពិសេស អនុសញ្ញាស្តីពីការងារដោយបង្ខំ នៅឆ្នាំ ១៩៣០ និងអនុសញ្ញា បំពេញបន្ថែមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ទាសភាព ការធ្វើអាជីវកម្មទាសករ ព្រមទាំង ការប្រព្រឹត្ត និងការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព នៅឆ្នាំ ១៩៥៦ និង

ដោយបានសម្រេចលើការអនុម័តនៃសំណើជាក់លាក់មួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងពលកម្មកុមារដែលជារបៀបវារៈ ទី ៤ នៃសម័យ ប្រជុំ និង

- ដោយបានកំណត់ថា សំណើទាំងនេះនឹងរៀបចំជាទម្រង់បែបបទនៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិសន្និសិទ្ធិ សំរេចអនុម័ត នៅថ្ងៃទី ដប់ប្រាំពីរ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបួន នូវអនុសញ្ញា ខាងក្រោមដែលមានឈ្មោះថាអនុសញ្ញា ស្តីពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ១៩៩៩:

មាត្រា ១

រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវចាត់វិធានការបន្ទាន់ និងមាន ប្រសិទ្ធិភាពដើម្បីធានាដល់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាបញ្ហា បន្ទាន់ ។

មាត្រា ២

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា "កុមារ" ត្រូវអនុវត្តចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបដែល មានអាយុ ក្រោម ១៨ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា "ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ" រួមមាន:

- (ក) គ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់នៃទាសភាព ឬការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព ដូចជា ការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកញ្ជះគេជាចម្លែង ការងារដោយបង្ខំ

ឬការងារដោយកាតព្វកិច្ច រួមទាំង ការជ្រើសរើសកុមារ ដោយបង្ខំ ឬដោយកាតព្វកិច្ចដើម្បីអោយ
បំរើក្នុងជំនឿប្រដាប់អាវុធ ។

- (ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងបេស្យាកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសត្រាម ឬ
ការសំដែងអាសត្រាម ។
- (គ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ ជាពិសេសការផលិត
និងការ ជួញដូរគ្រឿងញៀន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានា ។
- (ឃ) ការងារទាំងឡាយណាដែលលក្ខណៈ ឬស្ថានភាពរបស់វានៅពេលដែលត្រូវបានអនុវត្តអាចនឹង
បណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬសីលធម៌របស់កុមារ ។

មាត្រា ៤

- ១- ប្រភេទនៃការងារដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិ
ឬបទបញ្ញត្តិ ឬដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការ
និយោជក និង កម្មករ និយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាទៅលើបទដ្ឋាន
អន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ និងទី ៤ នៃអនុសាសន៍ស្តីពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរ
បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។
- ២- ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធចមក
អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវកំណត់ថាតើប្រភេទការងារណាត្រូវកំណត់ជាទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃ
ពលកម្មកុមារ ។
- ៣- បញ្ជីនៃប្រភេទការងារដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១នៃមាត្រានេះ ត្រូវពិនិត្យ
និងកែសម្រួលឡើងវិញជាទៀងទាត់ ប្រសិនបើចាំបាច់ ដោយប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការ
និយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥

បន្ទាប់ពីប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ
ត្រូវបង្កើតឡើង ឬចាត់តាំងយន្តការដ៏សមស្របដើម្បីពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តនូវបទបញ្ញត្តិ ដែល
ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

- ១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីសកម្មភាពនានា ដើម្បីលុបបំបាត់ ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាអាទិភាព ។
- ២- កម្មវិធីសកម្មភាពទាំងនោះ ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ដោយមានការប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ អង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត យកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាលើ ទស្សនៈ របស់ ក្រុមពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអោយបានសមស្រប ។

មាត្រា ៧

- ១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់ត្រូវវិធានការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានា ដែល ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះរួមទាំង បទប្បញ្ញត្តិ និងការអនុវត្តទោសព្រហ្មទណ្ឌ ឬ ទោស ទណ្ឌកម្មផ្សេងៗទៀតអោយបានសមស្រប ។
- ២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើសារៈសំខាន់នៃការអប់រំក្នុងការលុបបំបាត់ ពលកម្មកុមារ ដោយប្រកាន់យកនូវវិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានពេលវេលា កំណត់ដើម្បី :
 - (ក) ទប់ស្កាត់នូវការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។
 - (ខ) ផ្តល់ជំនួយឧបត្ថម្ភដោយផ្ទាល់ដែលចាំបាច់ និងសមស្រប សំរាប់ការដកហូតកុមារ ចេញពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ និង ផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទាព្រមទាំង ធ្វើសមាហរណកម្មពួកគេទៅក្នុងសង្គមវិញ ។
 - (គ) ធានាលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតគិតថ្លៃ ប្រសិនបើ បើអាច ធ្វើទៅបាន គឺផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសមស្របសំរាប់កុមារទាំងអស់ដែលបានដកហូត ចេញពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។
 - (ឃ) កំណត់ និង ចាត់វិធានការចំពោះកុមារងាយរងគ្រោះពិសេស និង
 - (ង) យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ថានភាពពិសេសរបស់កុមារី ។
- ៣- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អោយទទួលខុសត្រូវចំពោះការ អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨

រដ្ឋជាសមាជិកទាំងឡាយត្រូវចាត់វិធានការសមស្របនានា ដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការផ្តល់
ប្រសិទ្ធិភាពដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះតាមរយៈការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរ
ជាតិដ៏ ឬជំនួយឧបត្ថម្ភ រួមទាំង ការគាំទ្រសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច កម្មវិធីលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ
និងការ អប់រំជាសកល ។

មាត្រា ៩

ការផ្តល់សច្ចាប័នជាផ្លូវលើអនុសញ្ញានេះ
ត្រូវទំនាក់ទំនងជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារសំរាប់ ការចុះបញ្ជីកា ។

មាត្រា ១០

- ១- អនុសញ្ញានេះ
ត្រូវចងភ្ជាប់តែទៅលើរដ្ឋជាសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារទាំងឡាយណា
ដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជីជាមួយអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ
ប៉ុណ្ណោះ ។
- ២- អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមាន រយៈពេល ១២ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័ន
នៃសមាជិកចំនួនពីរ ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាមួយអគ្គនាយក ។
- ៣- ក្រោយមក អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋជាសមាជិកណាក៏ដោយ រយៈពេល១២
ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជីកា ។

មាត្រា ១១

១- សមាជិកមួយដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ អាចបដិសេធវិញ បន្ទាប់ពីការផុត
កំណត់រយៈពេល ១០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានលើកដំបូងបង្អស់
តាមរយៈបទបញ្ញត្តិដែលអោយដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារសំរាប់ការ
ចុះបញ្ជីកា ។ សេចក្តីបដិសេធនេះនឹងមិនចូលជាធរមានរហូតរយៈពេល ១ឆ្នាំ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទ
ដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះបញ្ជីកា ។

២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ ហើយដែលមិនបានអនុវត្តនូវ សិទ្ធិបដិសេធដែលចែងនៅក្នុងមាត្រានេះក្នុងកំឡុងពេល ១ឆ្នាំ ដែលចែងនូវការផុតកំណត់នៃកំឡុង ពេល ១០ ឆ្នាំ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌមុនៗ នឹងត្រូវលើកសិទ្ធិបដិសេធនេះសំរាប់កំឡុងពេល ១០ឆ្នាំ ក្រោយទៀត ហើយបន្ទាប់មក ទើបអាចមានសិទ្ធិបដិសេធអនុសញ្ញានេះនៅពេលផុតកំណត់ នៃកំឡុងពេល ១០ឆ្នាំក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១២

- ១- អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ នឹងជូនដំណឹងទៅគ្រប់រដ្ឋសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារអំពីការចុះបញ្ជីការលើរាល់ការផ្តល់សច្ចាប័ន និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធដែលរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះបានបញ្ជូនមកឱ្យខ្លួន ។
- ២- នៅពេលជូនដំណឹងទៅអោយរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះ អំពីការចុះបញ្ជីនៃការផ្តល់សច្ចាប័នលើកទីពីរ អគ្គនាយកត្រូវទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍នៃរដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយរបស់អង្គការនេះចំពោះកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានឹងចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១៣

អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជីដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១០២ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនូវរាល់ ចំណុចពិស្តារពេញលេញនៃការផ្តល់សច្ចាប័នទាំងអស់ និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធដែលចុះបញ្ជីដោយអគ្គនាយក ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រាមុនៗ ។

មាត្រា ១៤

នៅក្នុងពេលវេលាមួយដែលយល់ថាចាំបាច់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារត្រូវបង្ហាញ ជូនមហាសន្និបាតនូវរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តលើអនុសញ្ញានេះ ហើយត្រូវពិនិត្យមើលពីបំណងប្រាថ្នានៃការ ដាក់បញ្ចូលក្នុងរបៀបវារៈនៃសន្និសីទនូវសំណួរនៃការកែប្រែអនុសញ្ញានេះទាំងមូល ឬមួយផ្នែក ។

មាត្រា ១៥

- ១- នៅក្នុងករណីដែលមហាសន្និបាតអនុម័តលើអនុសញ្ញាថ្មីមួយដែលកែប្រែអនុសញ្ញានេះ ទាំងមូល ឬដោយផ្នែក រៀបរយតែអនុសញ្ញាថ្មីនេះមានចែងថា :
 - (ក) ការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិកនៃអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មី នឹងនាំទៅដល់ការបដិសេធ អនុសញ្ញានេះភ្លាមដោយពេញច្បាប់ និងដោយមិនគិតទៅដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ ខាងលើ ប្រសិនបើ និងនៅពេលដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីនេះចូលជាធរមាន ។
 - (ខ) ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបញ្ចប់ ការបើកចំហចំពោះការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិក ។
- ២- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ អនុសញ្ញានេះនឹងនៅជាធរមានដដែល ទាំងទំរង់ និងខ្លឹមសារ ជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួនសំរាប់រដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយណា ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញារួច ហើយ ប៉ុន្តែមិនបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីឡើយ ។

មាត្រា ១៦

ទាំងអត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេស និងបារាំងនៃអនុសញ្ញានេះ គឺ មានតម្លៃស្មើគ្នា ។

អនុសាសន៍ ១៩០

**អនុសាសន៍ស្តីពីការងារប្រធាន និងសកម្មភាពបន្ទាន់
សំរាប់លុបបំបាត់ទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ**

បទបញ្ជាអន្តរាគមន៍អន្តរជាតិខាងការងារ :

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និងដោយបានរួម ប្រជុំ នាថ្ងៃទី ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ និង
- ក្រោយពីបានសំរេចអនុម័តលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ និង
- ក្រោយពីបានសំរេចអនុម័តលើសំណើរសុំមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងពលកម្មកុមារដែលជារបៀបវារៈទី ៤ នៃសន្និសីទ និង
- ក្រោយពីបានកំណត់ថា សំណើរសុំទាំងនេះ នឹងមានទំនង់បែបបទជាអនុសាសន៍មួយបំពេញបន្ថែមទៅលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩

អនុម័តនៅថ្ងៃទី៨ប្រាំពីរ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបួន នូវអនុសាសន៍ស្តីពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដូចមានចែងខាងក្រោម:

១. បទបញ្ជាស្តីពីនានានៃអនុសាសន៍នេះ បំពេញបន្ថែមទៅលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅ យើងហៅថា "អនុសញ្ញា") នឹងត្រូវអនុវត្តដោយស្មើគ្នា ជាមួយនឹងអនុសាសន៍ទាំងនេះ ។

I. កម្មវិធីសកម្មភាព

២. កម្មវិធីសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ នឹងត្រូវរៀបចំឡើង និងអនុវត្តជាការប្រញាប់ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការនិយោជក សហជីព ដោយពិចារណាទៅលើទស្សនៈរបស់កុមារដែលរងគ្រោះដោយ ទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ គ្រួសាររបស់ពួកគេ និងក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះគោលបំណងនៃអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍នេះ ។ កម្មវិធីទាំងនេះ គួរមានគោលបំណងអន្តរាគមន៍ដូចតទៅ:

- (ក) ធ្វើការកំណត់ និងប្រកាសអំពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ
- (ខ) ការពារទប់ស្កាត់កុំឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុង និងដកហូតពួកគេចេញពីទំនង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ. ការពារពួកគេពីការងារគ្រោះឈឺចាប់ទាំងឡាយ និងផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទា និងសមាហរណកម្មពួកគេទៅក្នុងសង្គម តាមរយៈវិធានការនានាសំដៅធ្វើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការខាងអប់រំ ការអភិវឌ្ឍន៍រាងកាយ និងចិត្តសាស្ត្រ ។
- (គ) ផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសចំពោះ :

- (i) កុមារវ័យក្មេង
- (ii) កុមារី
- (iii) បណ្តាញនៃការងារស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាទិភាពខ្ពស់ ដែលក្នុងនោះកុមារីងាយទទួលរងគ្រោះជាពិសេស
- (iv) ក្រុមកុមារផ្សេងៗទៀតដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ឬសេចក្តីត្រូវការពិសេស ។
- (ឃ) ធ្វើការកំណត់ ចុះផ្ទាល់ និងធ្វើការជាមួយសហគមន៍ ទីកន្លែងដែលកុមារងាយរងគ្រោះជាពិសេស ។
- (ង) ផ្តល់ព័ត៌មាន ធ្វើឱ្យយល់ជ្រួតជ្រាប និងចលនាមតិសាធារណៈ និងក្រុមដែលពាក់ព័ន្ធ រួមបញ្ចូលទាំងកុមារ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។

II. ការងារប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

២. ក្នុងការកំណត់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង មាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងក្នុងការកំណត់អំពីទីកន្លែងដែលប្រភេទការងារទាំងនោះកើតមានឡើង, ការយកចិត្តទុកដាក់ គួរផ្តោតទៅលើអន្តរាគមន៍នៃការងារ ដូចខាងក្រោម:

- (ក) ការងារដែលធ្វើឱ្យកុមារទទួលរងនូវការរំលោភបំពានផ្នែករាងកាយ ចិត្តសាស្ត្រ ឬខាងផ្លូវភេទ ។
- (ខ) ការងារក្រោមដី ក្រោមទឹក និងទីខ្ពស់ដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬទីកន្លែងតូចចង្អៀត ។
- (គ) ការងារជាមួយម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍និងសម្ភារៈដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់កំលាំងពលកម្ម ឬការដឹកជញ្ជូនវត្ថុធ្ងន់ៗ ។
- (ឃ) ការងារនៅក្នុងបរិស្ថានគ្មានអនាម័យ ឧទាហរណ៍ អាចធ្វើឱ្យកុមារងាយទទួលរងគ្រោះចំពោះសារធាតុ ឬខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម ឬសីតុណ្ហភាព ឬកំរិតសំឡេង ឬ ភាពរំជួលដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចបំផ្លិចបំផ្លាញដល់សុខភាព របស់កុមារ ។
- (ង) ការងារនៅក្នុងល័ក្ខខណ្ឌពិបាក ដូចជា ធ្វើការងារច្រើនម៉ោង ឬការងារពេលយប់ ឬការងារដែលកុមារត្រូវបានបង្ខំឱ្យទុកដោយមិនសមហេតុផលនៅទីកន្លែងធ្វើការ ដោយនិយោជក ។

៤. ប្រភេទការងារលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងវាក្យខ័ណ្ឌ ៣ ខាងលើ, ច្បាប់ជាតិ ឬ បទបញ្ញត្តិ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីពដែលពាក់ព័ន្ធអាចកំណត់មុខរបរ ឬការងារ សំរាប់កុមារចាប់ពីអាយុ ១៦ឆ្នាំ ឡើងទៅ ក្នុងល័ក្ខខណ្ឌដែលសុខភាព សុវត្ថិភាព និងសីលធម៌របស់កុមារ ត្រូវបានការពារ យ៉ាង ពេញលេញ ហើយថា កុមារបានទទួលការណែនាំជាក់លាក់គ្រប់គ្រាន់ ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងផ្នែកនៃសកម្មភាព ការងារដែលពាក់ព័ន្ធ ។

III. ការអនុវត្ត

៥. (1) ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យស្ថិតិលំអិតស្តីអំពីប្រភេទ និងទំហំនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាពដើម្បីប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់អាទិភាពសំរាប់សកម្មភាពជាតិដើម្បីលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារជាពិសេសសំរាប់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ជាការប្រញាប់ ។

- (2) ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើទៅបាន ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យស្ថិតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលចំនួនសរុបតាមភេទ ក្រុមអាយុ មុខរបរ ផ្នែកនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថានភាពមុខរបរ ការចូលសាលារៀន និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ។ សារៈសំខាន់នៃ ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជី អត្រានុកូលដ្ឋាន រួមទាំងសំបុត្រកំណើត ក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ។
- (3) ទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិសន្តិសុខ សំរាប់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាព ។

៦. ការចងក្រង និងវិភាគព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តដោយគោរពទៅតាមសិទ្ធិរក្សាការសំងាត់ ។

៧. ព័ត៌មានដែលបានចងក្រងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយមានការទំនាក់ទំនងជាមួយការិយាល័យអន្តរជាតិខាង ការងារដោយឈរលើមូលដ្ឋានជាទៀងទាត់ ។

៨. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវរៀបចំបង្កើត ឬកែតម្រូវយន្តការជាតិសមស្របនានា ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដោយការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីព ហើយប្រសិនបើអាចជាមួយក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

៩. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលមាននាទីទទួលខុសត្រូវ សំរាប់ការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ធ្វើកិច្ចសហការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងសំរេបសំរួលសកម្មភាពរបស់ពួកគេ ។

១០. ច្បាប់ជាតិ និងបទបញ្ញត្តិសន្តិសុខ និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃករណីដែលមិនអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាមនិងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។

១១. ក្នុងករណីដែលការអនុវត្តមានលក្ខណៈស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិជាតិ នោះរដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវសហការជាមួយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាអន្តរជាតិ ក្នុងគោលដៅហាមប្រាម និងលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដោយចាត់ទុកជាការប្រញាប់ដោយ៖

- (ក) ធ្វើការប្រមូលប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទឧក្រិដ្ឋ រួមមានអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តាញអន្តរជាតិ ។
- (ខ) ឃុំឃាំង និងកាត់ទោសអ្នកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់ និងការផ្តល់ជូនកុមារ ឬការប្រើប្រាស់ការការអូសទាញ ឬផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់នានា ដូចជាបេស្យាកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសត្រាម ឬការសំដែងអាសត្រាម ។
- (គ) ចុះបញ្ជីអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់បែបនេះ ។

១២. រដ្ឋជាសមាជិកត្រូវយល់ស្របថា អំពើឧក្រិដ្ឋដូចតទៅ នេះ គឺជាទំរង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ៖

- (ក) គ្រប់ទម្រង់នៃទោសភាព ឬការអនុវត្តន៍បែបទោសភាព ដូចជាការលក់ ការជួញដូរកុមារ ឬការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកង្វះគេ ការងារដោយបង្ខំ ឬដោយជាប់កាតព្វកិច្ច រួមមានការបង្ខំ ឬកាតព្វកិច្ចរបស់កុមារក្នុងដំណោះស្រាយអាវុធ ។
- (ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើបេសកកម្ម ការផលិតរូបអាសត្រាម ឬការសំដែងអាសត្រាម និង
- (គ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់ មានជាអាទិ៍ ការផលិត និងការជួញដូរគ្រឿងញៀន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានាឬសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធនៅនឹងការងារក្រៅច្បាប់ ឬការប្រើប្រាស់អាវុធយុទ្ធភ័ណ្ណខុសច្បាប់ ។

១៣. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា បទព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន ឧក្រិដ្ឋកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានអនុវត្តឱ្យបានសមស្រប ចំពោះការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមព្រាម និងការលុបបំបាត់គ្រប់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា ។

១៤. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវចាត់ទុកជាការប្រញាប់ សំរាប់ដំណោះស្រាយព្រហ្មទណ្ឌ រដ្ឋប្បវេណី ឬ រដ្ឋបាលដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព នៃការជំរុញអនុវត្តបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមព្រាម និងការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរដុតនៃពលកម្មកុមារ ដូចជា ការចាត់វិធានការ ពិសេសចំពោះគ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមានប្រើប្រាស់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរដុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយក្នុងករណីរំលោភបំពាន ត្រូវពិចារណាលើការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន និងជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវការអនុញ្ញាតឱ្យប្រតិបត្តិការ ។

១៥. វិធានការផ្សេងៗទៀត ដែលមានគោលដៅហាមព្រាម និងលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរដុតនៃពលកម្ម មានដូចតទៅ :

- (ក) ការផ្តល់ព័ត៌មាន ការធ្វើឱ្យយល់ផ្អែមជ្រាប និងបំផុសចលនាដល់សាធារណៈជនទូទៅ មានជាអាទិ៍ អ្នកដឹកនាំជាតិ និងតំបន់ សមាជិកសមាជិកនៃអង្គការនីតិបញ្ញត្តិ និងតុលាការ ។
- (ខ) ជំរុញឱ្យមានការចូលរួម និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់អង្គការនិយោជក សហជីព និងអង្គការសង្គមផ្សេងៗទៀត ។
- (គ) ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលសមស្រប សំរាប់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ និងមន្ត្រីជំរុញ ការអនុវត្តច្បាប់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។
- (ឃ) រៀបចំធ្វើការកាត់ទោសនៅក្នុងប្រទេសផ្ទាល់របស់ខ្លួន ចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋដែលមានសញ្ជាតិនៃប្រទេសជាសមាជិកក្រោមច្បាប់ជាតិស្តីពីការហាមព្រាម និងការលុបបំបាត់ជាបន្ទាន់នៃទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរដុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយទោះបីជាការប្រព្រឹត្តទាំងនេះ កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀតក៏ដោយ ។
- (ង) ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលចំពោះទម្រង់បែបបទខាងផ្លូវច្បាប់ និងរដ្ឋបាល និងធានាថា ទម្រង់បែបបទនេះសមស្រប និងរហ័ស ។

- (ច) លើកទឹកចិត្តការកសាងគោលនយោបាយតាមរយៈការអនុវត្តន៍សកម្មភាព លើកកម្ពស់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញា ។
- (ឆ) តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីបទពិសោធន៍ដ៏ប្រសើរនៃការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ។
- (ជ) ផ្តល់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីច្បាប់ ឬបទបញ្ញត្តិស្តីពីពលកម្មកុមារជាច្រើនភាសា ឬជាភាសាកំណើត។
- (ឈ) បង្កើតឡើងនូវទម្រង់បែបបទនៃបណ្តឹងពិសេសនានា ហើយនឹងបទបញ្ញត្តិ ដើម្បីការពារអ្នកទាំងឡាយណាដែលបង្ហាញដោយស្របច្បាប់នូវការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិនានានៃអនុសញ្ញា ពីការប្រកាន់ពូជសាសន៍ និងការគុំគុនតបត ក៏ដូច ជាការបង្កើតឡើងនូវបណ្តាញទំនាក់ទំនងសំរាប់ជំនួយគាំទ្រ និងអ្នកស៊ើបអង្កេតបណ្តឹងតវ៉ានានា ។
- (ញ) អនុម័តវិធានការសមស្រប ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង នូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់កុមារ និងកុមារី ។
- (ដ) ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន យកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីសកម្មភាពជាតិ ដូចខាងក្រោម៖
 - (i) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ការបង្កើតមុខរបរ និងការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ សំរាប់ ឪពុក-ម្តាយ និងយុវជននៅក្នុងគ្រួសារនៃកុមារធ្វើការងារ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញា និង
 - (ii) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ធ្វើឱ្យជ្រួតជ្រាបដល់ ឪពុក-ម្តាយ ចំពោះបញ្ហាកុមារធ្វើការងារនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនានា ។

១៦. ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង/ឬជំនួយឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ក្នុងចំណោមរដ្ឋជាសមាជិក ស្តីពីការហាមព្រាម និងការលុបបំបាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវទម្រង់ផ្លូវបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវបំពេញបន្ថែមលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ជាតិ និងអាចរៀបចំ និងអនុវត្តដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការ និងយោជក សហជីព ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង/ឬជំនួយ ឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវ៖

- (ក) ការបំផុសចលនាធនធាន សំរាប់កម្មវិធីជាតិ និងអន្តរជាតិ
- (ខ) ជំនួយគាំទ្រផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមក
- (គ) ជំនួយឧបត្ថម្ភបច្ចេកទេស រួមទាំងការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន
- (ឃ) ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម កម្មវិធីលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសកល ។